

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 55

Katowice, środa 8-go marca 1933 r.

Rok 32

Co dalej?

Zywo nam jeszcze w pamięci stoją szalone przygotowania do wyborów, groźby i spełnianie ich w odniesieniu do stronnictw nie solidaryzujących się z rządem Hitlera. Papena i Hugenberga. Wynik wyborów, jaki nam przyniosła ostatnia niedziela, w żadnej mierze nie może odpowiadać stosunkowi wysiłków, zmierzających do pogńeńbienia opozycji. Sam Hitler nie uzyskał większości (44% głosów), dopiero w połączeniu z głosami nacjonalistów (8%) osiągnął upragnioną większość w postaci 52% ogółu głosujących. Zwycięstwo to — jak widzimy — jest problematyczne i pierwsza lepsza rozbieżność interesów może pozbawić rząd jego owoców. Niemniej w obecnej chwili Hitler stał się panem położenia w Niemczech i przyjmuje na siebie pełną odpowiedzialność za przyszłe losy kraju. Nie chcemy bawić się w przewidywania, co czeka Rzeszę i świat na wypadek, gdyby Hitler chciał urzeczywistnić swój program, z którym tylekrotnie występował. Dobry on był w okresie przed wyborczym, gdy chodziło o zdobycie jaknajszerszych mas i o wygrywanie na ich uczuciach, okazuje się on natomiast nierealny w zetknięciu z twardą rzeczywistością i z wymogami trzeźwej polityki. Toteż przypuszczać należy, że kanclerz pragnie oszczędzić Niemcom przykrych zawodów, niepowodzeń i bolesnych niespodzianek, jeśli nie zarzuci całkowicie swego dotychczasowego programu, to w każdym razie mocno go ograniczy i zmodyfikuje. Skolatane wewnątrzniemi walkami Niemcy wymagają leczenia długiego i nie da się ich uzdrowić awanturniczą polityką, interes ich wymaga wkroczenia na drogę spokojnej i realnej pracy tak w dziedzinie zagadnień wewnętrznych jak i zagranicznych. Rząd w swych posunięciach musi brać pod uwagę okoliczności i warunki, w jakich zdobył swą meznaczną przewagę w Rzeszy oraz liczyć się musi z nastrojami, jakie ożywiają 48% społeczeństwa niemieckiego, będącego w opozycji do niego. W takim stanie rzeczy rząd nie może przedsiębrać zbyt ryzykownych kroków, zwłaszcza jeżeli chodzi o politykę wewnętrzną.

Niedzielne wybory do sejmiku pruskiego dla nas Polaków przyniosły nieznaczny, ale w każdym razie charakterystyczny wzrost głosów polskich. Jest to od paru lat pierwszy tego rodzaju zanotowany objaw. Dotychczas obserwowaliśmy stały ubytek głosów. Dowodzi to, że żywioł polski poczyną otrząsać się z psychozy przynębienia i jeśli wziąć pod uwagę szczególnie ostry kurs w stosunku do Polaków ze strony i partji rządowych i opozycyjnych, przyrost głosów polskich uważać należy za przełom w krzepnącym życiu narodowym naszych braci za Odrą. Jest to skromny, ale bardzo znamienity zażatek na przyszłość i nie wolno nam go zmarnować. Winien on się stać bodźcem i zachętą do pogłębienia uświadamiającej pracy wśród rodaków naszych zagranicą tak, by liczny żywioł polski w Niemczech mógł się doczekać rzecznika swych interesów w sejmie pruskim i parlamencie Rzeszy. Nienormalne zjawisko, że milionowa Rzesza Polaków w Niemczech nie posiada swych reprezentan-

Macdonald za wszelką cenę chce doprowadzić do rozbrojenia.

Paryż. Korespondent „Paris Midi” donosi z Genewy, że w kołach konferencji rozbrojeniowej panuje obawa, aby sukces Hitlera nie wpłynął na jeszcze bardziej uporczywe obstawanie Rzeszy przy swoich pretensjach, a co zatem idzie, aby rozmowy prywatne przedstawicieli zainteresowanych mocarstw nie napotkały na trudności nieprzewidywane. Według korespondenta dziennika Mac Donald, który za wszelką cenę pragnie doprowadzić konferencję rozbrojeniową do jakiegoś rezultatu i przeszkodzić Niemcom w zbrojeniu się, zamierza skłonić Francję i jej sojuszników do poczynienia na rzecz Niemiec pewnych koncesji, które mają być jednak ściśle ograniczone, mianowicie ma być pozostawiona znaczna różnica pomiędzy uzbrojeniem Rzeszy a jej sąsiadami. Dokładne propozycje Mac Donalda co do

redukcji zbrojeń nie są znane, jednakże według informacji korespondenta — angielski premier zamierza wystąpić z wnioskiem redukcji jakościowej, tj. redukcji lotnictwa wojskowego, artylerji ciężkiej czołgów oraz zakazu bombardowania powietrznego. Niemieckie koła w Genewie oświadczają, że Rzesza nie zadowolili się tego rodzaju redukcją, uważając, że nie jest to odpowiednia cena za wyrzeczenie się zbrojeń. Idea odroczenia konferencji do października staje się temsamem aktualna.

Genewa. W komisji politycznej konferencji rozbrojeniowej odbyło się znajmienne głosowanie, które dobitnie wykazuje, że jest niemożliwym zwiększenie bezpieczeństwa, a jednocześnie wyjaśniające, jakie państwa są przeciwnikami zwiększenia bezpieczeństwa. Mianowicie po dalszej dyskusji nad francuskim

projektem paktu wzajemnej pomocy, w toku której delegat Wielkiej Brytanji oświadczył, że W. Brytania nie może przyjąć żadnych zobowiązań w Europie, ale sądzi, że kraje kontynentalne mogą uczynić coś dla wzmocnienia bezpieczeństwa, komisja przystąpiła do głosowania nad samą zasadą kontynentalnego paktu wzajemnej pomocy. Wyniki głosowania były następujące: Za tą zasadą głosowało 14 delegacji, w tem Francji, Polski, krajów Małej Enterty i Hiszpanji, jak również W. Brytanji, mimo, że sama nie jest gotowa brać udziału w tym pakcie. Przeciw głosowało 5 państw: Niemcy, Włochy, Austria, Węgry i Holandia. Od głosowania powstrzymali się delegaci Belgii, krajów skandynawskich i kilku innych. Jednocześnie komisja postanowiła utworzyć komitet i przygotować tekst takiego paktu. Przewodniczący zaproponował, by do komitetu weszli delegaci 12-tu państw, m. in. Niemiec, Z. S. R. R. i Węgier. Wówczas przedstawiciele tych państw kolejno zażądali, by zostali skreśleni z listy komitetu, delegaci Niemiec, Węgier i Włoch ze względu na to, że Rosja nie jest krajem wyłącznie europejskim. W ten sposób definitywnie można było stwierdzić, że te państwa nie chcą nawet myśleć o pakcie wzajemnej pomocy i temsamem los paktu sa całkowicie przesadzone.

Bardzo ciekawą i zajmującą powieść z niedawnych czasów
p. t.

„Sieroty”

rozpoczniemy drukować już w najbliższych dniach
w naszych gazetach codziennych
„Katolik Polski”, „Górnoślązak”
i „Goniec Śląski”.

W powieści „Sieroty” przedstawiono losy tkacza Franciszka Maka i jego rodziny. Mażonkowie byli szczęśliwi, Franciszek pracował pilnie i z roku na rok zarabiał więcej. Lata przechodziły szybko w pracy. W rodzinie Maków nie brakło szczęścia. Pan Bóg obdarzył ich trójgiem dzieci zdrowych i dobrych. Lecz fortuna kołem się toczy.

Stała się jednak rzecz okropna. Pewnego dnia Makowa nagie zaniewidz ała.

O szczęściu i nieszczęściu rodziny Maków i jej dalszym losie
czytać można obszernie w powieści „Sieroty”.

drukowanej w naszych gazetach codziennych.

Abonować można za 3 zł miesięcznie

u naszych agentów, u listowych i wprost w urzędzie pocztowym.

tów w ciałach ustawodawczych musi się skończyć, a stanie się to tem rychlej, im szybciej nastąpi uświadczenie i poczucie godności narodowej wśród naszych rodaków w Niemczech. W tym kierunku należy pracować.

Wzmocnienie załogi polskiej na Westerplatte wywołało burzę w Niemczech.

Berlin. Prasa nacjonalistyczna atakuje Polskę z powodu wzmocnienia ochrony Westerplatte, ignorując zupełnie przyczyny, jakie ją zmusiły do tego. — Wszechniemiecka „Deutsche Ztg.” przewiduje zaostrzenie się napięcia. Polska musi pamiętać, pisze dziennik, że dziś nie ma do czynienia z Niemcami w okresie polistopadowym. „Börsen Ztg.” twierdzi, że motywy podane przez Polskę, są tylko pretekstem do posunięcia, zmierzającego do aneksji (?) Wolnego Miasta. Dziennik domaga się interwencji Genewy i energicznej interwencji Rzeszy. Hubergowski „Der Tag” mówi o action directe (?) i oświadcza, że jeżeli komisarz Ligi Narodów nie potrafi skłonić Polski do wycofania oddziałów wojskowych, to prowokacja polska doprowadzi do jak najpoważniejszych komplikacji. Rząd Rzeszy musi się zainteresować tym incydentem. Również prasa demokratyczna, od której spodziewały się należało pewnego obiektywizmu, chociaż w tonie spokojniejsza, to jednak posuwa się jak np. „Vossische Ztg.” do twierdzenia, że w interesie pokoju (!) we wschodniej Europie Polska nie powinna utrzymywać w neutralnym Gdańsku własnego taboru wojennego. Według „Berliner Tageblatt” krok polski nie może przyczynić się do złagodzenia istniejącego naprężenia.

